

sł. E. Liebig

1. Do gór - nej oj - czyz - ny po - cią - ga mnie stąd, w oj - czyż - nie tej
 2. Dla - cze - go się trwo - żysz, ma du szo, czy wiesz, że próż - no w tym
 3. Tam łąza nie po - ply - nie, nie wej - dzie tam noc, wie - czy - sta tam
 4. Więc że - gnam cię, zie - mio, jam tu tyl - ko gość, roz - ko - szy i

1. pew - ny, naj - le - pszy mój grunt. U - ci - szyć tę - skno - ty nie
 2. świe - cie twój po - kój znaleźć chcesz? Wszak szu - mią nam fa - le u -
 3. świa - tłość, prze - dziw - na tam moc. Lecz rzecz naj - pię - kniej - szą zgo -
 4. tru - dów już two - ich mam dość! Choć gó - ry, do - li - ny wspa -

1. zdo - ła tu nic, tam wiecz - nie prze - by - wać już prag - nę i
 2. ci - sku tu wciąż, że czę - sto się chwie - je tu łód - ka ma
 3. to - wał nam Bóg, że Zbaw - cę o - głą - dać tam wciąż bę - dę
 4. nia - ła są tu, lecz sto - kroć pię - kniej - sze tam w nie - bie się

1. żyć. — Tam wiecz - nie prze - by - wać już prag - nę i żyć.
 2. już. — Że czę - sto się chwie - je tu łód - ka ma już.
 3. mógł. — Że Zbaw - cę o - głą - dać tam wciąż bę - dę mógł.
 4. lśnią. — Lecz sto - kroć pię - kniej - sze tam w nie - bie się lśnią.